UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

U ante N

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Vltroneus.a.um.idem qȯ ſpontaneus. Hiero.in exo. Ab hoīe qui offert vltroneus accipietis eas.

Vlubre ciuitas ī italia. Hor. ē vlubris aīus ſi te nō deficit equus

Vlula.pe.cor.auis.a fletu denoīata hoc ē ἀπὸ τοῦ ὀλολύζειν qȯ ē vlulare ⁊ flere. Uirg. Certēt ⁊ cygnis vlulę.

Vlyſſes.fuit fili⁹ Laertę regis ithaces.vñ ⁊ Laertius cognominatus eſt ⁊ Ithacus ab ithaca īſula in qua regnauit. Et dulichius ab inſula dulichia: quę in illius regno habebat̃. Silr̃ ⁊ naritius a naritio. Et ē qñq̃ ſcdę declinatiōis ſicut ⁊ achilles. Uirg. Et terram altricem ſęui execramus vlyſſi.

Vlyſbona ciuitas ī hiſpania ab vlyſſe ↄdita. Sūt tñ q̄ p̄cipiant ⁊ vlyxē ⁊ vlyxbonā ſcribi p.x.ſꝫ tales gręcas lr̃as ignorant.

V ante M

Vmbo: media ps clypei eminentior.licet qñq̃ p toto clypeo ponat̃. Liui. Gallū vmbone ictum deturbat. Sta. Iam clypeus clypeis vmbone repellitur vmbo ciuilibus bellis.

Vmbilicus.pe.p.dr̃ q̄cq̄d in aliq̄ re ē mediū.vñ de libro quoq̃ vmbilicū dici oñdit. Catu. Relata carthę regię nouē libri noui vmbilici lora rubra mēbranę. Et Ply. vmbilicū italię circa lacū reatinū dixit. Suidas nr̃ ὀμφαλητομία ὅτε τὸν ὀμφαλὸν τοῦ βρέφους αἱ μαῖαι ἀποτέμνουσι καὶ αὐταὶ δὲ ὀμφαλητόμοι λέγονται καὶ ὀμφάλιον ὁ ὀμφαλὸς τῆς ἀσπίδος. Et ī hac ſignatiōe accipit̃.qr illuc tāq̃ ad cētrū librorꝫ mēbra ↄueniunt. Itē vmbilicus dr̃ ligamentū inteſtinorꝫ q̄ mediā fere vētris planiciē obtinet. A cuius ſilitudinē paruus circulus in terra deſcriptus ad cognoſcēdos vētos vbilicus dr̃. Ply. p huius mediā lōgitudinē duci ſarculo ſulcū vel cinere lineā mediāq̃ circūſcribi circulo paruo q̄ vocat̃ vmbilicus. Itē parui ac rotūdi politiq̃ lapilli eadē rōne vmbilici dñr. Ci. Tūc duo excellētiſſimi viri repueraſcere marie videbant̃ cū ex vrbe tanq̃ e vinculis ambulaſſent. ⁊ ad caietā laurētūq̃ cōchas ⁊ vmbilicos legere ↄſueuiſſent. Itē vmbilici ornamēta ⁊ veluti clauiculi quidā q̄bus libri ornant̃ ⁊ gēmę ligant̃. Mar. q̄d pdeſt mihi tā macer libellus: nullo craſſior vt ſit vmbilico. Plyn. Et alios ↄuenit non oportere pſorari quorꝫ ſit abſoluta bonitas vmbilicis ſtatim ex auro capita cōprehēdētib⁹. Et poetę frequēter vſi ſūt cū exactū opus ſigarēt. vt ad vmbilicus ſe veniſſe dicerēt. Hor. in epo. Promiſſuꝫ carmē iābos ad vmbilicū adducerē qȯ exponit Porphyrio. ad vmbilicū adducere. pſinire ⁊ ↄſumare opus poſuit Hor. qr ī fine libri ex ligno aut oſſe vmbilici ſolēt poni. In quē ſenſū ⁊ Mar. finē tertij libri clauſit. obe. iā ſatis ē obe libelle. iā puenim⁹ vſq̃ ad vmbilicū. Tu pcedere adhuc ⁊ ire q̄ris. Hic vmbilicatū dicim⁹ qȯ vmbilicos hꝫ vel qȯ ad vmbilici ſilitudinē factū ē. Hui⁹ diminutiuū eſt vmbiliculus. Quo noīe etiaꝫ dictū eſt genus oſtrei marini. ⁊ in vmbiliculi modū ſuauiter coeat.

Vmbilicatim ſignificat per vmbilicos.

Vmbra. aer carens ſole. qȯ ſit alicuius corporis obiectu p̄ſertiꝫ nubiū. Hier. Umbra ſit ex lumīe ⁊ corpe. Quidā ἀπὸ τοῦ ὄμβρου qȯ eſt iber vmbrā appellatā exiſtimāt q̄ oēs vmbrę humide ſint vmbrę ēt dñr q̄s faciūt pictores. vt imagīes q̄ planę ſūt ſolidę videant̃ qȯ dicūt adumbrare. vmbrę etiā dñr inferorꝫ imagines. Uirgil. Umbrarꝫ hic locus ſomni noctiſq̃ ſopore corpora viua ne faſtigia vectare carina.

Vmbella diminutiuuꝫ ab vmbra. ⁊ vmbella quę ponebatur in theatris ad arcendum ſolem.

Vmbraculum. locus in quo eſt vmbra. Uar. li.j. de re ruſ. Prope aream faciūda vmbracula quo ſecedant hoīes in ęſtu tpe meridiano. Et apud Eſaiā. Derelinquetur filia ſyon. vt vmbraculum in vinea. ⁊ ſicut tugurium in cucumerario.

Vmbro.as. tegendo vmbrā facio. Cuius cōpoſita magis ſūt in vſu.ſ. Adumbro. Inumbro. Obumbro. Col. li.v. Dū id incremēto ſuo vites inumbrent. Et idem. Et virtus altiſſimi obumbrabit tibi. Aug. Adumbratio myſterio helias loquitur. Aliqñ ponitur pro defendo tractum ab arboribus.

Vmbro nomē fluuij inſubrię nauigabilis q̄ ⁊ lamber a Ply. dr̃.

Vmbraticus.a.um. qȯ eſt ex vmbra ſeu ad ſilitudinem vmbrę. Aug. li.ij. cō. Non ſaltē vt eſt quędā defectura ſpecies ⁊ vmbratica vitijs fallentibus. Umbraticus hō dictus eſt a Plauto. Trapezita qui in vmbra ſubtecto vitam agit ocioſam. Artes quoq̃ ⁊ negocia vmbratica nominantur in quibus per deſidiam in vmbra elangueſcimus.

Vmbratile.pe.cor. qȯ vmbratū eſt. vt vita vmbratilis quę vmbra atq̃ opaco marceſcit. ſeu in vmbra ⁊ ocio domeſtico degitur. Studioſi vitā vmbratilē colūt quos libri docēt in vmbra ⁊ ocio vt inquit. Ci. Cor. bal. Itē pro murena. Cedat inquit ſtilus gladio vmbra ſoli. Res etiā vmbratiles dñr quę ſiunt per inuolucra ⁊ inanitatem qualis vmbra eſt.

Vmbria regio italię q̄ꝫ Ply. in ſexta regione collocat ἀπὸ τοῦ ὄμβρου. hoc eſt ab imbre. q̄ vmbri a gręcis quaſi vmbrij dicantur. ⁊ oīum italię populorum antiquiſſimi inundatiōe terrarū imbribus ſuperfuiſſe credant̃. Uel dicta eſt vmbria ab vmbra q̄ ea regio pp altitudinē montiū ⁊ vicinitatē apennini vmbroſa ſit. Luc. lib.ij. iuſq̃ ſui pulſo iam pdidit vmbra ab vmbria thermo. incipit apennino ⁊ vltra ac vſq̃ ad ſinuꝫ adriaticū extendit̃ multis p̄clara vetuſtiſſimis oppidis. ſed in primis ſentino ⁊ fano fortunę. in ea ēt ſūt. Spoletū. a quo nunc ea regio ducatus ſpoletanus dr̃. narſia. reate. ameria. tiphernū. fulgineū. nuceria. aſſiſia. Tudertū. narnia. Trecenta vmbrorꝫ oppida. Tuſci debellaſſe reperiuntur.

V ante N

Vna aduerbiū acuit̃ in fine ad dr̃iam ablatiui noīs vnus ⁊ ſig̃t ſimul. aliqñ ēt orōne ponit̃ p geminata. ⁊ hꝫ q̄ſi eandem vim quā hꝫ tū ⁊ cū. Ci. vna ⁊ id qȯ facio pbabit vna ⁊ in hac cā pfecto neminē prępon endum mihi eſſe exiſtimabit.

Vncus: fuſtis ab imo latere incuruus ac ſeſe retorquēs quo inſtrumento puniebant̃ damnati. Iuue. Impactus ſeianus ducitur vnco. huius diminutiuum eſt vncinus.

Vncus.a.um. icuruus. cui⁹ cōpoſita ſūt. aduncus ⁊ reduncus. q̄ duo. Ply. li.x. cōplexus ē dicēs. Et acuta volucrib⁹ roſtra eadē rapto viuētibus adunca collecta. recta herbas ruentibus limūq̃ redunca vt ſuum gñi. Hinc ſiunt adunco.as. ⁊ Inunco. Aug. in expoſitione p̄s. Pars noſtri eius ſuperior. quę ſupra partem inferiorem aduncatur.

Vncinatus. vncinis armatus. Ci. Nec vt alę aſperis ⁊ lenibus armatis vncinatiſq̃ cōpluſculis cōcreta hęc eſſe dicat.

Vncia dicta ē q̄ vna ſit ex duodeciꝫ ptib⁹ aſſis. a quo ſemiūcia. duę ſextulę. tertia ps vncię. i. ſcrypuli. octo. ſicilicus ſcrypuli ſex. ſextula ſcrypuli. iiij. Eſt ēt vncia menſurę gñs exiguę: vñ ⁊ diminutiuū. vnciola. Iuue. Unciolā pculeius hꝫ. ſꝫ gillo de uncē. ptes q̄ſq̃ ſuas ad mēſurā inguinis hęres. vñ q̄ncuncē vocam⁹ vaſculū q̄nq̃ vnciarū capax. Mar. Quincunces puto poſt decē peractas. De alijs aſſis partib⁹. vide in dic. as.

Vnciariū ab vncia deriuatū a quo ſemūciariū. Liui. li. vij. Semūciariū tñ ex vnciario fcm̄ fęnus ⁊ in pēſiones ęq̄s triēnij.

Vnda. pprie. pars aq̄ in ſe collecta ⁊ in vnā partē tendēs dicta q̄ ſit vna ⁊ in ſe coacta. Aliqñ ponit̃ p aq̄. vt ps p toto. Ouid. Et terris miſcuit vndas. huius diminutiuum eſt vndula.

Vndoſum. mare dicitur fluctuoſum.

Vndiſonus.a.um.pe.cor. quod vndis ſtrepit. vnde mare vndiſonum dicitur q̄ fluctuando ſonitum reddat.

Vndinomus.a.um.pen.cor. quod vndas. i. aquas vomit. vnda enim quandoq̃ pro aqua ponitur.

Vndatiꝫ aduerbiū ſig̃t fluctuatiꝫ. vel ad vndarꝫ ſilitudinem.

Vndo.as. fluctuo. vndas facio. a quo ſiūt cōpoſita abūdo exundo. īundo. ⁊ redūdo. de q̄b⁹ ſupra in dictiōe abūdo dictuꝫ eſt.

Vndabundū. mare apud Gelium dr̃ abunde vndas faciens.

Vndulata veſtis q̄ ſit ex hyrcorꝫ ⁊ caprarꝫ pilis potiuſquā lanis q̄ ad vndarꝫ ſilitudinē. picta ſit. Nā ⁊ cymatilis veſtis. a fluctu vt apud Plautū ⁊ Ouid. Dicebant̃ vō ⁊ vndones quidā Cilicij forteq̃ abundis q̄les mō in his textis videm⁹ q̄ tanq̃ ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν ſymballota. oēs appellamus ceu origine ab illo veſtiuꝫ gñe accepta de q̄bus. Ply. ita ſcribit. Lauę ⁊ pſę coactę veſtem faciūt. Erit ergo ſymballoton. quaſi συμβλητοὰ hoc ē coacti implexu potiuſq̃ tex-

tu conditum.De Vndone.Hier.quoqꝫ meminit.Var.de vi. pa.A q̄buſdã dr̄ eſſe fortunę virginis ab eo ꝙ duabus vndu latis togis eſt opertum.ꝓinde vt reges noſtri ⁊ vndulatas prętextatas togas ſoliti ſint habere.No.Var.inquit vndula tum noue pro puro poſuit.ita ſit.vt vndulata veſtis aliud ge nus ſit fortaſſe q̄ꝫ cymatilis a fluctu dicta.

Vnde aduerbiũ.q̄ſi de quo vno loco.vt vñ venis.Interdũ ſig̃t a quo.Virg.Genus vñ latinũ.Interduꝫ ponit̃ ꝓ ad q̄d.Ter. in heau.Vñ petit̃ aur.vñ mihi lapidẽ.quorſuꝫ ẽ opus vñ ſa gittas:Inq̄t Hor.Hic venuſte deſt putas vel dicas mihi eẽ Quintil.vñ hũc illi aı̃um.⁊ alibi:vñ tm̃ virium cęco.

Vndeuis ⁊ vndelibet ſig̃t ex vno quouis loco.Sic vñcunqꝫ.

Vndeuiginti.vno dempto.de viginti.quod eſt decẽ ⁊ nouem. a quo vndeuigeſimus.Sic vndetrigĩta vndetrigeſimus vn decenteſimus vndemilleſimus.

Vngo.is.xi.ctum.⁊ vngo.is.gui.ctum.ſm̃ Priſcia.quaſi vnuꝫ ago.vngendo enim copulatur/atqꝫ vnitur caro.a quo fiunt compoſita inungo ⁊ perungo.

Vnguẽtũ.qd̄ ⁊ vnguẽtũ dr̄ nõ eſt illa tenax cõpoſitio q̃ chirur gi vtunt̃ ad vulnera curãda.ſꝫ cõmixtio diuerſoꝝ odoꝝ ab dito oleo aut balſamo ad vngenda corpa delitiarũ ⁊ luxurię cã iuenta.vñ in canticis.Odor vnguentoꝝ tuoꝝ ſup oı̃a aro mata.Plau.Nõ pñt oẽs olere vnguẽta exotica.Pompo.tñ iuriſcõ.ſcribit vnguẽta eẽ q̄ voluptatis ⁊ valitudinis cauſa cõparant̃.Sꝫ hęc magis medicamento dñr.Ser.ait hoc no mẽ vngentũ nõ recipere.u.ſicut nec vngo.vnguẽ v̓o hẽre.u.

Vnguẽ.idẽ qd̄ vnguentũ ⁊ accipitur ꝓ oı̃ eo ꝙ ſuccũ hꝫ ex quo aliq̄d vnhi põt.Ply.Epiphoras bubulo ſeuo cũ oleo cocto allinunt.Ceriũ cornus cinis ſcabricies eodeꝫ vnguine ſanat. Sunt qui dicant vnguẽ ab vncto deduci.⁊ eſſe vnctum pin guẽ in ſuis dorſo ſiue axungiam vel ſeuũ.Palla.Sumes tã tũdem vnguinis quod vocamus axungiam vel ſeuum.Per ſius.Fęniſecę craſſo vitiarunt vnguine pultes.

Vnguẽtarius q̄ vnguẽta ↄficit ac vendit.q̄ a grecis myropola dr̄.Hier.in exo.Facies vnguẽtũ cõpoſitũ ope vnguẽtarij:

Vnctũ ſig̃t illud pingue qd̄ in porci dorſo molliꝰ ẽ.Col.lib.vij. Frigoris fomẽta adhibent̃ capite ⁊ ſpina tepenti adipe vel vncto linũt̃.Perſi.adiectiue poſuit vncta vixiſſe patella ſp.

Vnguis maſ.ge.ab vngo.is.ꝙ politus ⁊ trãſlucidus ſit ⁊ q̄ſi vn ctus ⁊ ẽ ꝓprie eoꝝ aı̃aliũ q̃ digitos hñt ſeparatos vt ſũt hoı̃es ſimię aues.Ply.vngues ſimię ĩbricati ſũt.hoı̃bus lati.rapaci bus vnci:cęteris recti vt canibus p̄ter eũ qui a crure plęriſqꝫ dependet.Idẽ de aq̄la.vngues quoqꝫ huic gñi inuertunt̃.

Vnguis morbus eſt oculorum quem gręci pterygium vocant de quo ſupra.

Vngula ab vnguis denoı̃atiuũ eſt nõ diminutiuũ q̄ꝫuis formã diminutiuã hẽat ⁊ dr̄ de his q̃ digitis carẽt.Ply.In q̄drupe dibus ſolidas hñt vngulas.q̃ nõ ſũt cornigera.Idẽ.Oı̃a di gitos hñt q̃ pedes excepto elephãto.huic enĩ ĩformes nume ro q̄dẽ q̄nqꝫ ſꝫ in diuiſi ac leniter diſcreti vnguliſqꝫ non vn guibus ſı̃les.Ouid.quoqꝫ idẽ fecit dũ Ioã.deſcripſit e bouis effigie in primã formã redeunteꝫ.vngulaqꝫ in ꝗnos delapſa abſumit̃ vnguis.Oı̃bꝰ vngulis ꝓuerbiale eſt q̄ ſig̃t oı̃bꝰ vi ribus manuũ pedũqꝫ ⁊ conatu totius corpis vt ẽt vngues q̃ ſunt in extremitate collocati intendant̃.quos Ply.exiſtimat eẽ ſũmas veruoꝝ clauſulas.Cic.lib.ij.tuſ.Toto corpore atqꝫ oı̃bus vngulis vt dr̄ contentioni vocis aſſeruiunt.

Vnguicula diminutiuũ eſt.⁊ de his tm̃ dr̄.q̃ vngues habẽt.Vñ a teneris vnguiculis dicimus.ꝓ eo qd̄ eſt ab infantia abme unte ętate.a pueris ab incunabulis.Ci.Lentulo.Sed pręſta te ipſum qui mihi a teneris vnguiculis es cognitus.

Vngulanos.Cato vocauit qui magnos vngues habent.ac ſca bros quaſi vngulis ſimiliores q̄ꝫ vnguibus.

Vngulum annulum ſignificat quod ideo quidam appellatum putant ꝙ ſicut in digito vnguis carne.ita in illo gemma vel ſignum aliquod auro clauditur.

Vngulata veſtis ab vngulis hoc eſt annulis.vngulũ enim oſco rum lingua vt ait Feſtus priſcorum vocabatur.vel etiaꝫ di ci poteſt ab vnguinibus.

Vnus numeri p̄nᵐ eſt.Ouid.Vnus erat toto nãę vultus ĩ orbe quẽ dixere chaos.Aliq̃ñ dr̄ ſolus.Plau.Vnus tñ domi erã ⁊ fores erãt clauſę.In q̃ ſignificatiõe q̄ñqꝫ gtõ iungit̃.Ply. Accipẽſer vnus oı̃um ſquãmis ad os verſis ↄ aquã natãdo meat.Aliq̃ñ accipit̃ ꝓ p̄mo.Virg.Cadit ⁊ ripheꝰ iuſtiſſimꝰ vnus qui fuit in teucris.Sciendũ auctore.Hiero.ad Dama. ꝙ vnus eſt numeri.cũ dicimus.vnus hõ: vnus ęquus.Põt enĩ ⁊ alius hõ ⁊ tertius vel ęquus.Vbi aũt alius vel tertius nõ põt iungi.vnus ſi dicat̃.non numeri ſed vniuerſitatis eſt nomen.vt ſi dicamus vnum ſolem.hic vnus ita dr̄.vt alius vel tertius addi non poſſit.vnus eſt enĩ ſol multomagis de us cum vnus dr̄ nõ numeri ſed vniuerſitatis vocabulo nun cupatur.i.qui propterea vnus dr̄ ꝙ alius non ſit.

Vnus ⁊ alter ſig̃t duos ſicut alter ⁊ tertius.Tacitus.Sed ⁊ al ter ⁊ tertius dies contatione cogternum abſumitur.

Vnicus.ſingularis.vt phęnix eſt vnica auis.hinc ſit aduerbiuꝫ vnice ſingulariter.vt dilexi te vnice.

Vnus quiſpiam.aliquis vnus.vnuſquiſqꝫ dictio vniuerſalis. Vnuſquilibet.⁊ vnus quiuis idem ſignificant quod quilibꝫ omni loco ex omni parte ex omni regione.

Vnanimis.⁊ vnanimus vtroqꝫ mõ dr̄ pro eo.qui vnius animi eſt ⁊ vnius ſententię cum altero.vnde ⁊ vnanimem cõſenſuꝫ dicimus cũ amicoꝝ ↄcordia eſt:hinc vnanimitas.

Vnicaulis.herba quę vnum caulem habet nec in ramos ſpar gitur.Vnicolor.pe.cor.vnius coloris.

Vnicornis.gñis maſ.ſiue Vnicornius ⁊ vnicornium declinari põt ꝓ aı̃ali qd̄ vnicũ in fronte cornu longũ gerit qd̄ ad ſaxa li mat ⁊ cũ ipſo ꝑforat elephantem.Gręce monoceros dr̄: Hoc aı̃al vt Albertus inquit eſt moderatę quãtitatis.buxei colo ris ⁊ fiſſe in duo vngulę pedis.in deſertis habitans.

Vnicuba.pe.cor.mulier quę cum vno tm̃ viro cũcumbit.Hier. Legant anteq̄ꝫ religio noſtra fulgerent in mundo vnicubas ſemper habuiſſe inter matronas decus.

Vnigenitus.filius qui vnicus eſt quaſi ſolus genius.nec fratrẽ vllum habuit aut ſororem.

Vniocolus.qui ⁊ monocolus qui vnum tm̃ hꝫ oculum.Plau. Vniocolę ſalue.Gręci.monophthalmon dicunt.

Vniuira.pe.cor.quę vnum dũtaxat virũ coniugẽ habuit.Hier. vniuira anna inducitur ſemperqꝫ ieiunans.

Vniuerſus.q̄ſi oı̃s ad oı̃s ad imũ.i.ſine aliq̃ exceptione.⁊ in ſin gulari q̄dẽ idẽ eſt qd̄ totus.vt vniuerſus ager.vniuerſus ex ercitus.In plı̃ ſig̃t oẽs coniunctim.Nã ſi dicimus.Oẽs ſibi domiciliũ ↄſtituerũt intęlligit̃ domiciliũ ſibi vnũquẽqꝫ con ſtituiſſe.Si v̓o dicimus vniuerſi ſibi domiciliũ ↄſtituerũt ſi gnificat̃:oẽs ſil̓ vnum ſibi pro oı̃bus domiciliũ feciſſe.Hinc ſit.In vniuerſum qd̄ ſignificat vniuerſaliter.

Vniuerſale.qd̄ ad vniuerſos pertinet.vniuerſalitas gñalitas.

Vniuocũ.pe.cor.cuius ⁊ nomẽ cõe eſt.⁊ eadem ſubſtãtię rõ qd̄ gręce ſynonymũ dr̄ ſicut ęquiuocũ cuius nomen tm̃ cõe eſt ſꝫ ſubſtantię diuerſa rõ.⁊ a gręcis hõnymon appellat̃.homo ⁊ ęquus vniuoca ſunt.q̄r ſub vno aı̃alis noı̃e cõprehendunt̃ ⁊ eadem eſt vtriuſqꝫ ſubſtantia.homo verus ⁊ homo pictus ęquiuoca ſunt.q̄r de viroqꝫ aı̃al prędicat̃.ſed ſubſtantia eoꝝ diuerſa eſt.Grãmatici dicunt homonyma eſſe.quę voce ſed non ſignificatione ↄueniũt.vt nepos ⁊ filius filij vel luxurio ſus.Synonyma quę nõ voce ſꝫ ſignificatiõe ↄueniunt.vt en ſis ⁊ gladius.Hinc vniuoco.as.pe.cor.⁊ vniuoce.

Vnedo:fructus arboris ſı̃lis terreſtribus fragris.⁊ arbor ipſa etiaꝫ vnedo dicitur folio cintro ſimilis fruticoſa.pomũ inho norum eſt.Ideoqꝫ vnedo dr̄ ꝙ vnum tantum mandi poſſit. Gręci.comarum vocant latini arbutum.

Vnio.is.iui.itum.coniungo.quaſi vnum facio.vnde vniti ani mi qui ſunt vnius voluntatis.

Vnio.onis.mõ cõcordiã ſig̃t.Aug.Nam hoc fieri poſſe in tan ta animorum vnione quis dubitet.mõ margaritã ꝙ in con chis nulli duo reperiant̃ indiſcreti inq̄t Ply.Dos oı̃s vnio num eſt in candore magnitudine orbe lęuore ⁊ pondere.

Vnni populi qui mari cronio vicini.Caſpium accolunt quos quidam turcos vocari exiſtimant.ſunt hungari.

Vnquā adūerbium ſignificat aliquo tempore: quaſi vno quouis tempore a quo nunquam.

V ante O

Voces dn̄r ea oīa que ſonant. vox enim ſit ἀπὸ τοῦ βοάω quod eſt voco. Uirg. Factaſq̧ ad littora voces.

Vocula. pe. cor. dimi. parua vox. Ci. ad. q. Fratrem. quāto molliores ſunt ⁊ delicatiores in cantu flexiōes ac falſe vocule q̄ certe ⁊ ſeuere. Interdum ponitur pro detractione. Idē. M. Celio. Si incurrit hec noſtra laurus non ſolum in oculos. ſʒ iam etiam in voculas maliuolorum.

Vocabulum dicitur quo res ſingule nominantur.

Vocalis ⁊ hoc vocale qḋ eſt ſonorū ⁊ ſūme vocis. Ply. li. xviij. Rane quoq̧ vltra ſolitū vocales: ſūt ſigna tēpeſtatis. vn̄ vocales lr̄e dicte: q̄ p ſe voces faciūt. ⁊ ſine his lr̄alis vox pferri non poteſt. Hinc ſemiuocales que q̄ſi dimidiatū vocaliū ſonum habent. ſciendū eſt q̄ qn̄ dictio finit in vocalē q̄uis lōgā ſi ſequens incipiat a vocali illa finalis breuis ē. vt ilio alto

Vocalitas. conſonantia q̄ greci euphoniam vocant.

Vociferor. ſigt cum dolore ſiue indignatione maiorem vocem emitto. Interdum ſiue effectu vehementer exclamo.

Voco. as. clamo. vt voca operarios. itē vocare appellare. Lact. li. iij. qḋ ſi deū nām vocāt. q̄ puerſitas nām potiuſq̧ deū noīare. Itē īuitare. vn̄ vocatores dicti ſūt. q̄b⁹ īuitādi datū eſt negociū ſiue q̄ p ſe vocāt ad cenas. Ply. īuitat⁹ ad regis cenā venit. Indignātiq̧ ptolomeo ac vocatores ſuos oñdēti vt diceret a quo eoꝝ īuitat⁹ eēt. ille arrepto e foculo carbone extincto imaginē in piete delineauit. itē poſcere ſeu vēdere. Iuue. Bis q̄ngēta dedit tāti vocat ille pudicā. itē denūciare. Uir. li. j. ge. Tū cornix plena pluuiā vocat īproba voce. hui⁹ cōpoſita ſūt: aduoco. auoco. ꝯuoco. i vnū voco ꝯgrego. Ci. li. j. tuſ. Qui diſſipatos hoīes ꝯgregauit. ⁊ ad ſocietatē vite ꝯuocauit. circūuoco. vn̄cūq̧ voco. deuoco. euoco. īuoco. puoco. puoco. qḋ eſt oēs voco. reuoco. retrouoco ⁊ ſeuoco. q̄ hn̄t pe. cor.

Vocito. as. pe. cor. frequenter voco. Plau. in cap. Pecimū vocitatus eſt poſt vos vidiḋiſtis tindaro.

Vocatiuus caſus dictus eſt q̄ per eum vocamus.

Vogiſonus. ſiue Uigiſolus. lacus in patauino agro.

Volo. as. ppriū ē alas hn̄tiū. vt volat ille p aera magnū remigio alaꝝ. Trāſfert ēt ad alia q̄ celeriter currūt vt nauis volat fama volat ⁊ hmōi. pceleriter vadit. Ter. Ne fruſtra illic expectet vola. hic veliuolū mare dr̄. ei⁹ cōpoſita ſūt. Aduolo qḋ ē iux̄ vl' aliq̄ volo. Ply. li. x. In agrū volate ranū palūbiū vis e mari quot annis aduolat. Auolo alio volo circūuolo. Idē in eodē. Nec vnq̄ tā lōgo naues: tanq̧ ꝯtinuo curſu recedūt a terra vt nō circūuolitēt eas apodes ꝯuolo deorſū volo. euolo ex vl' i altū volo. vn̄ p trāſlatōez. Ci. lētulo. Q̄ alti⁹ me euolaꝛ noluerīt. īuolo. iteruolo. obuolo. ꝯuolo. puolo. celerit̄ volo. puolo. an̄uolo. puolo. pcul volo ꝛuolo. Rurſus volo. reuertor Gel. Ubi ſatis ſeuierat coruus reuolabat ī galeā tribuni. ſubuolo latēter volo. Col. li. ix. Pulli facili⁹ ſub mr̄ib⁹ pigueſcūt ſi iā firmis pulſq̧ ſubuolēt paucas ſubtrahas pinnas ⁊ obteras crura ⁊ vno loco q̄eſcāt. ſupuolo. ⁊ trāſuolo. q̄ hn̄t pe. co.

Volito. as. frequenter volo. Ply. Sup aquas aſſidue volitans ponitur ⁊ pro diſcurro. Ci. Qui per forum volitant.

Volatus. us. ipſa volatio ⁊ volandi actus.

Volatile. pe. cor. quaſi volās. vt anima volatilis. ⁊ volucres volatilia dicuntur. quia volant.

Volaticus. a. um. quod volat ⁊ cito tranſit. Aug. li. v. cō. turpes ſunt tales ⁊ fornicantur abſte amando volatica ludibria.

Volatura idem qḋ volatus. Uar. ibi in prima volatura cū veniunt morantur dies paucos requieſcendi cauſa.

Volucres. pe. cor. oē id qḋ volat. nō ſolū aues ſed epes quoq̧ veſpe tabani ⁊ reliq̄ hmōi. Hiero. ꝯ Iouī. Quis noſtrū leonez. quis viperam: quis volucrem: quis ciconiam: quis miluum quis reptantes in littore vermiculos vnq̄ comederit.

Volucer adiectiuum ponitur pro celeri. Mar. Et volucrē longo porrexit vulnere pardum.

Volucra gn̄s aīalis. qḋ ꝑrodit teneros pampinos. Col. lib. iij.

Volo. uis. a volo. as. q̄ animus in quo velle eſt talis ſit. vt puncto temporis peruolet quo vult. hinc voluntas. ⁊ volētia. cōpoſita ſunt. nolo. malo. ⁊ peruolo.

Voluntas vt Aug. li. de li. ar. ait. eſt qua appetimus recte honeſteq̧ viuere ⁊ ad ſummam ſapientiam peruenire. hinc volūtarius. a. um. quod ſit ſponte. Aug. voluntarium bellū indicit paſſionibus. hinc aduerbium voluntarie.

Volentia idez qḋ volūtas. q̄ q̄d cū rōne deſiderat. Salu. Tn̄ volentia plebi p placentia plebi ſcripſit: hoc ē que plebs vellet. Auolētia ſiūt beniuolentia ⁊ maliuolentia pro amore ⁊ odio q̄ ſi bona ⁊ mala voluntas. beniuolus ⁊ maliuolus.

Volones dicti ſunt ſerui qui bello punico cum deeſſent qui ſcriberent pro dn̄is pugnaturos ſe polliciti in ciuitatem recepti ſunt ⁊ volones appellati. quia hoc ſponte voluerunt.

Voluptas eſt elata ꝑter modū leticia opiniōe pn̄tis alicui⁹ boni. vn̄ quicq̄d cū delectatione aīum demulcet voluptas dr̄ q̄ id maxime velimus. Referturq̧ ad aīum ⁊ ad corpus q̄uis nōnulli inſimulēt ſolius corpis eē ac turpē. Sʒ de honeſta ſcribere in ꝑs. Torrēte voluptatis tue potabis eos. De turpi. Ci. Diuinus plato eſcam malorum appellat voluptatem.

Voluptuoſus. habitationē ⁊ vehementiā ſignificat ⁊ affectionē vt voluptuoſus hō qui per q̄ amat voluptatem. voluptuoſa res que in ſe hʒ voluptatez ⁊ plena eſt voluptatis: ⁊ que voluptate afficiat. ille recipit. hec recipitur.

Volupe. delectabile. Plau. in am. Nā q̄ vox trāquillos video gaudeo ⁊ volupe eſt mihi. Alioquin pro voluptate ponitur.

Voluptarius. a. um. qḋ voluptatem affert. Aug. li. x. cō. Et ſepe incertū ſit vtrū adhuc neceſſaria corporis cura ſubſidiū petat an voluptaria cupiditatis fallacia miniſteriū ſuppetat voluptarius hō q̄ ſe voluptati dat. Plau. in Mene. voluptarij atq̧ potatores maximi tū ſycophāte ⁊ palpatores plurimi.

Voluptabile: gratum voluptuoſum. Plau. voluptabilem mihi cum aduentu ſuo tuliſti.

Voluptia voluptatis dea habita fuit.

Vola media pars manus: ſiue pedis a quo volo. as. qḋ ſigt volas. i. pedes moueo. Uirg. lib. vj. Ille tn̄ pdire volādo. nam ad pedum volas rettulit: ad manus rettulit ter. Uix me contineo quin inuolē in capillum a volo fit cōp. inuolo quod eſt rapio ⁊ ſuffuror ⁊ inuola abſcondo.

Volua. vide in dictione Uulua.

Volema. pen. produ. Galli appellant pyra bona ⁊ grandia eo q̄ palmam impleant.

Voluo. is. ui. duarū ſyllabarū volutū note ſignificationis. cui⁹ cōpoſita ſūt: aduolo p agglomero. conuoluo. circūuoluo. deuoluo. euoluo. inuoluo. prouoluo. anteuoluo. vt prouolutus pedibus: reuoluo explico ſeu iterum voluo.

Voluto. as. pe. pro. ſepe voluo. ⁊ aliq̄n mente voluo. ⁊ cogitatōe pquiro. Uirg. id q̄dē ⁊ tacitus lycida mecū ipſe voluto.

Volutabrum. pe. pro. locus vbi ſues volutant. Uirg. Sepe volutabris pulſos ſylueſtribus apros latratu ter dabis agens.

Volubilis. qui facile voluitur.

Voluox. vermis qui ⁊ conuoluolus ⁊ inuoluolus dicitur.

Volumē. pe. p. a voluendo q̄ maiores nr̄i in libris arborū. i. codicibus ſcribebāt: ⁊ libellos illos quo cōmodius cōplicabāt: iōq̧ volumina appellata ſūt libellis ſil'i ora q̄ libris. eſt eniʒ pprie volumen pars codicis. vtputa metamorphoſeos liber in q̄ndecim volumine diſtinctus eſt. Ouid. ſunt mihi mutate ter q̄nq̧ volumina forme. Ply. iunior. Libri. iij. in. vj. volumina pp amplitudinē diuiſi. q̄ſi ī. vj. minoris libros: vt ſint volumina aliquāto minora q̄ libri. igit̄ volumē pars libri ē: liber vō pro toto codice ⁊ pro volumine accipitur inde dicimus euoluere libros. i. aperire lectitandi gr̄a q̄ſi rē cōplicatā explicare. ſicut euelare rem velatam detegere.

Volſella. ſunt inſtr̄a ad pilos euellendos a corpore.

Vomo. is. ui. itū. eijcio ⁊ pprie de cibo dr̄ q̄uis ad alia trāſferat̄ Inde vomitus huius cōpoſita ſunt: euomo extra vomo. reuomo. retro vel rurſus vomo. Ply. lib. x. Sil'i mō auib⁹ deuoratis ſolidis contentione plurima ⁊c̄. oſſa reuomunt.

Vomer. ⁊ vomis dictus q̄ terram vomat.